

THÁNH LỄ KHAI MẠC

KỈ NIỆM 100 NĂM THÀNH LẬP GIÁO PHẬN FUKUOKA

Anh chị em thân mến!

Hôm nay, trong niềm hân hoan vui mừng, chúng ta bắt đầu hành trình chuẩn bị mừng kỉ niệm 100 năm thành lập giáo phận vào ngày 16/7/2027. Đây là dịp giúp mỗi người chúng ta sống niềm tin cách sâu sắc hơn. Cách riêng, đối với Giáo phận, đây cũng là dịp làm mới lại quyết tâm làm chứng và rao giảng Tin Mừng tại vùng đất này.

Tôi nghĩ rằng chúng ta có thể mượn lời trong cuốn cảm nang “Phương châm truyền giáo của Giáo phận” để nhớ lại những chặng đường đầu tiên của giáo phận chúng ta: “*Các con hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ*” (Mt 28,19). Có thể nói đây chính là sứ điệp Tin Mừng đã truyền cảm hứng cho Thánh Phanxicô Xaviê, để rồi sau đó ngài đến Nhật vào năm 1549 để loan báo Tin Mừng. Đến năm 1557, một ngôi thánh đường đã được xây dựng tại Hakata.

Thánh Phanxicô Xaviê được mệnh danh là “Đấng bảo trợ cho sứ vụ truyền giáo tại Nhật Bản”. Thật vậy, trong 450 năm sau đó, Giáo hội Nhật Bản đã phải trải qua nhiều thời kì bị bách hại, các tín hữu phải sống đức tin cách âm thầm cho đến những năm đầu của thời Minh Trị (1868-1912). Tuy bị bách hại gắt gao như thế, đức tin vẫn tồn tại nơi các Kitô hữu như một kỉ tích, và Tin Mừng của Đức Kitô vẫn được truyền lại cho chúng ta đến ngày hôm nay. Trong thời gian đó, có biết bao anh chị em chúng ta đã dùng chính cái chết của mình để làm chứng cho đức tin. Chúng ta không thể nào quên chứng tá đức tin của họ, bởi vì chứng tá của họ là nền tảng vững chắc, trên đó Giáo phận chúng ta được xây dựng.

Sau gần 250 năm Kitô giáo bị bách hại, đến năm 1854 là thời kỳ lập quốc, nước Nhật mở ra với thế giới. Trong thời kỳ này, các Linh mục Thừa Sai Paris được gọi đến truyền giáo tại Nhật Bản. Năm 1865, nhà thờ Oura ở Nagasaki được gọi là nơi “tìm thấy các tín hữu”. Hai năm sau đó, vào năm 1867, các tín hữu giáo xứ Urakami đã phát hiện ra các tín hữu hàm trú ở Imamura. Vào thời Minh Trị năm 1873, chấm dứt thời kì cấm đạo. Các giáo xứ Imamura, Tengusa, Madoshima được thành lập và phát triển bởi các nhà truyền giáo Hội Thừa Sai Paris. Và cũng trong thời gian này, các giáo xứ đã được hình thành và phát triển tại Fukuoka, Kokura, Kurume, Saga, Kumamoto, Hitoyoshi.

Từ khoảng năm 1889, các Sơ thuộc các Hội dòng: Dòng Chúa Giêsu Hải Đòng Chauffailles, Dòng Phanxico Truyền Giáo của Đức Maria, Dòng Thánh Phaolô thành Chartres, và các nhà truyền giáo khác được sai đến Giáo phận, để phục vụ trong các lĩnh vực giáo dục và phúc lợi xã hội.

Vào ngày 16/7/1927, Bộ Truyền Bá Đức Tin (hiện nay gọi là Bộ Loan Báo Tin Mừng cho các dân tộc) đã thành lập Giáo phận Fukuoka gồm 5 tỉnh: Fukuoka, Saga, Oita, Miyazaki và Kumamoto. Đức giám mục đầu tiên của giáo phận Fukuoka là Đức Cha Ferdinand Chilly thuộc Hội Thừa Sai Paris. Trong thời kì này, số giáo dân trong Giáo phận ước khoảng 7.900

người. Năm 1928, hai tỉnh Miyazaki và Oita được tách ra khỏi Giáo phận Fukuoka.

Từ đó trở đi, trải qua 97 năm, các giáo xứ trong Giáo phận Fukuoka đã phát triển và phản chiếu ánh sáng Tin Mừng, nhờ sự cộng tác của các tín hữu, các tu sĩ nam nữ, các Linh mục, Giám mục trong Giáo phận. Tôi chắc rằng, nhiều người trong số anh chị em sẽ nhớ lại những khoảnh khắc quý giá của lịch sử này. Chúng ta đang được kế thừa những di sản quý báu. Chúng ta biết ơn sâu sắc những người đã cống hiến cho Giáo phận. Trong cuốn cẩm nang “Phương châm truyền giáo của Giáo phận” có viết: toàn thể Giáo phận cùng nhìn lại những chặng đường đã qua với tâm tình cảm tạ. Đồng thời, chúng ta tiếp tục bước đi với nhiệt huyết truyền giáo, nhờ tiếp xúc với Tin Mừng. Bằng cách ấy, chúng ta hướng về tương lai và bước đi với niềm hi vọng. “Tạ ơn”, “Nhiệt huyết”, “Hi vọng” như ánh sáng soi bước hành trình của chúng ta. Đây là những từ tôi muốn tất cả chúng ta khắc ghi trong trái tim trong suốt hành trình ba năm của chúng ta.

Lời Chúa trong các bài đọc chúng ta vừa nghe làm rung động trái tim chúng ta. Chúng ta muốn đón nhận cách chân thành lời Đức Giêsu dành cho chúng ta. Bối cảnh bài Tin Mừng hôm nay nói về việc Đức Giêsu sai các tông đồ đi rao giảng. Tôi nghĩ rằng những lời ấy đã được khắc sâu vào trí lòng các môn đệ. Sách Thánh cũng ghi lại những kinh nghiệm sinh hoạt đầu tiên của Giáo hội lúc ban đầu. Giáo hội là một cộng đoàn được sai đi. Đức Giêsu đã trao “Quyền Năng” cho các môn đệ, nhưng đó không phải là quyền để thống trị người khác, mà là sức mạnh giải thoát con người khỏi ách thống trị của ác thần. Để làm điều này, các môn đệ không cần sở hữu nhiều thứ, tất cả những gì cần thiết là một niềm tin sâu sắc vào Thiên Chúa và một tình yêu lớn đối với con người.

Chính sự trung thành với Lời của Đức Giêsu mà Giáo hội lớn mạnh và lan rộng khắp thế giới. Đầu tiên phải kể đến là các nhà thừa sai, tiếp theo là những người đã lãnh nhận Bí tích Rửa tội. Để có thể loan báo Tin Mừng, họ đã noi gương Đức Giêsu, cùng đồng hành, chia sẻ cuộc sống với tha nhân, cũng như chung chia niềm vui và đau khổ với những người mà họ gặp gỡ. Nhờ đời sống chứng tá này, nhiều người đã cảm nghiệm được tình yêu của Thiên Chúa, tìm thấy sự chữa lành và hy vọng. Cùng với nhau trong cộng đoàn, họ cầu nguyện - tạ ơn, họ nhận thấy sự nâng đỡ trong Thiên Chúa. Như thánh Phaolô viết: *“Trong Đức Kitô, Thiên Chúa đã ban cho chúng ta dồi dào ân sủng của Thánh Thần”*.

Tuy nhiên, trong suốt hành trình dài loan báo Tin Mừng, chúng ta thấy rằng, có những lúc chúng ta chỉ tập trung vào chính mình, nên đã làm tắt lịm ánh sáng Tin Mừng cứu độ. Hoặc có những lúc, chúng ta chỉ nghĩ đến lợi ích của riêng mình trong việc đưa ra những quyết định, mà không quan tâm đến những anh chị em bị loại trừ, hay thậm chí, chúng ta còn làm tổn thương người khác. Khi nhìn lại chặng đường đã qua, chúng ta có thể nhìn thấy những thực trạng này. Chúng ta cầu xin Thiên Chúa và anh chị em tha thứ những lỗi lầm cho chúng ta, cũng như xin Chúa ban ân sủng giúp chúng ta sống phù hợp với Tin Mừng. Trong hành trình chuẩn bị mừng 100 năm thành lập Giáo phận, chúng ta cần có một sự đền bù tội lỗi và hoán cải tâm hồn chúng ta.

Là những người được lãnh nhận ân sủng nhờ việc gặp gỡ Đức Giêsu, từ nay, chúng ta hãy cùng nhau tiến bước theo ánh sáng Tin Mừng của Người, để chúng ta có thể chia sẻ niềm

vui và hi vọng cho những người chúng ta gặp gỡ. Có lẽ cũng có người nghĩ rằng: tôi sẽ không thể loan báo Tin Mừng. Tuy nhiên, chúng ta hãy nhớ lại lời của ngôn sứ A-mos trong bài đọc một. Ngôn sứ A-mos khi bị tư tế A-mát-gia cấm không cho tuyên sấm nữa, ông đã trả lời: *“Tôi không phải là ngôn sứ, cũng chẳng phải là người thuộc nhóm ngôn sứ. Tôi chỉ là người chăn nuôi súc vật và chăm sóc cây sung”*. Chính Đức Chúa đã bắt lấy tôi khi tôi đi theo sau đàn vật, và Đức Chúa đã truyền cho tôi: *“Hãy đi tuyên sấm cho Ít-ra-el dân ta.”*

Chúng ta cũng được Thiên Chúa kêu gọi và sai đi, tùy theo bậc sống và ơn gọi của mỗi người. Là môn đệ Đức Giêsu, chúng ta được giao phó sứ mạng làm chứng và loan báo Tin Mừng cứu độ của Người. Chúng ta hãy nâng đỡ nhau và cùng nhau bước đi.

Đặc biệt trong năm nay, từ cuốn cẩm nang “Phương châm truyền giáo của Giáo phận” cột thứ 2 có viết: “Giáo hội của tình bằng hữu”- tương trợ lẫn nhau. Chúng ta hãy ghi nhớ điều này. Mỗi cá nhân, mỗi Giáo xứ, Giáo hạt hãy suy nghĩ và nỗ lực thực hiện điều này cách cụ thể.

Hôm nay, cùng với toàn thể anh chị em trong các Giáo xứ, chúng ta cầu nguyện cho Giáo phận trong dịp mừng kỉ niệm 100 năm thành lập. Chúng ta cùng nhau tạ ơn Chúa và xin Ngài ban dồi dào ân sủng trên hành trình của chúng ta.

Lạy Cha rất nhân từ,

chúng con cảm tạ Cha trong suốt chặng đường qua,
đã nâng đỡ Giáo phận Fukuoka chúng con.

Trong tình yêu của Cha/ nhờ Chúa Thánh Thần hướng dẫn,
chúng con muốn tiếp tục trở nên ánh sáng Tin Mừng,

Xin Cha chúc lành và chở che chúng con.

Chúng con cầu xin nhờ Đức Giêsu Kitô Chúa chúng con.

Amen.